

tudi različnih katoliških obredov. Tako je n. pr. v novem letu vstopil katoliški duhovnik Velikovaradinec, ki sv. mešo po grškem obredu služi. V novejšem času nahajata se poleg avstrijsko ogerskih podanikov še po dva duhovnika iz „Nove Avstrije“, t. j. iz Bosne in Hercegovine. Za vzdrževanje hiše, njenih ravnateljev in udov potreben denar dobiva se za avstro-ogerske podanike iz verozakonskih zalogov raznih dežel, ona dva duhovnika iz Bosne in Hercegovine vzdržujejo pa svetli cesar na svoje lastne stroške.

Doslej bilo je iz Bosne 6 duhovnikov v tem zavodu. Prvi „Bošnjak“ odlikovan z diplomom (pismom) doktorja bogoslovja ostavil je Dunajsko univerzo in ta c. kr. ustav l. 1886. Njemu sledila sta kmalu dva druga Bosanska doktorja sv. pisma. Četrta, ki sedaj spisuje zgodovino toliko zaslužnih Bosanskih frančiškanov, vtegne čast doktorja bogoslovja doseči poprej, predno te vrste beli dan zagledajo. Ker so v novejšem času dosegli tudi posamezni samostani od svetlega cesarja to milost, da smejo na svoje stroške svoje „doktorande“ (t. j. duhovnike, ki se za doktorje šolajo) v ta c. kr. zavod pošiljati je število udov zdatno poskočilo. Od začetka doslej izobraževalo se je v tem zavodu vže nad 800 odgojencev raznih škofij, raznih jezikov. Zato pa tudi v cerkvi sv. Avguština na Dunaji zamoreš dobiti spovednika slehernega jezika, ki se pod našim cesarjem govori. Ta zavod predobro poznajo tudi listonoše Dunajski. Če kakšnega naslova ne morajo razvozljati, tečejo ž njimi v Avguštinej, da jim ga tam raztolmačijo, ako ga je sploh tolmačiti mogoče. (Dalje sledi)

Postni red za leto 1889.

Iz pastirskega lista mil. knezoškofa pozvamemo za naše bralce postni red, ki velja za našo škofijo za leto 1889. Glasi se:

I. Pri jedi si pritrpati je zapovedano in pripuščeno se le enkrat na den do sitega najesti:

1. Vse dni štiridesetdanskega posta razun nedelj. 2. Vsako kvaterno sredo, petek in soboto. 3. V adventu vsako sredo in petek (namesti postov, katere so imeli svoje dni pred prazniki sv. apostolov). 4. O biljah ali dnevih: pred binkoštni (Duhovem 8. junija), pred praznikom sv. apostolov Petra in Pavla (28. jun.), pred praznikom vnebovzetja matere Božje (velika Gospojnica, 14. avgusta), pred praznikom vseh svetih (31. oktobra), pred praznikom čistega spočetja Marije Device (7. decembra) in pred Božičem (24. dec.).

II. Mesene jedi so prepovedane:

1. Vsak petek celega leta. 2. Vsako kvaterno sredo, (petek) in soboto. 3. Na pepelnico

in tri poslednje dni velikega tjedna. 4. Ob zgoraj imenovanih biljah: pred binkoštni (Duhovim), Petrovim, veliko Gospojnico, vsemi svetniki, čistim spočetjem Marijinim in pred Božičem.

III. Gledé polajšave velja to-le:

1. Za celo škofijo. Kedarkoli se obhaja zapovedan praznik tak den, ko je meso jesti prepovedano (n. pr. petek), sme se tak praznik meso vživati, ne da bi bila dolžnost, zavoljo tega se mesa zdržati prejšnji den.

2. Za posamezne kraje. Kjerkoli se bo ob petkih ali drugih takih dneih, ko je meso jesti prepovedano, obhajal sejem, kjer se veliko ljudstva zbere, tam se sme na sejmovi den meso vživati.

3. Za posamezne osebe.

a) Vse dni med letom, razun pepelnice, treh zadnjih dni velikega tjedna in dveh bilj, pred Binkoštni namreč in Božičem, smejo mesene jedi vživati: Delavci v rudokopih in fabrikah, popotniki, ki v gostilnicah in krémah jedó, tudi drugi, (tedaj ne samo popotniki), kateri n. pr. v mestih, trgih itd. navadno v gostilnico na hrano hodijo.

b) Vse dni med letom, razun edinega velikega petka smejo mesene jedi zavživati: Kondukerji na železnicah. Vsi, ki z železnico potujejo, in so prisiljeni si hrane vzeti na železniških postajah v ondotnih gostilnicah. Bolniki v toplicah, na slatinah ali v drugih zdravilstvenih zavodih, s svojimi domačimi in strežniki vred. Ne velja pa ta polajšava za tiste, ki hodijo le za kratek čas v toplice, na slatino itd.

c) Vse dni med letom, brez vse izjeme, smejo mesene jedi vživati: Taki ubogi, kateri si zavoljo presilnega uboštva v jedeh izbirati ne morejo, ter so prisiljeni jesti, karkoli se jim dá (tedaj le takrat, kadar postnih jedi za ubogajme ne dobijo). Sploh vse one osebe, katere in kakor dolgo pri takih ljudéh za hlapce, dekle itd. služijo, ali iz drugih vzrokov pri njih stanovati morajo, kjer se nikoli postne jedi na mizo ne postavijo. Vendar naj se, ako je mogoče, mesenih jedi vzdržijo vsaj veliki petek.

4. Za vse postne dni med letom, in štiridesetdanski postni čas tudi ob nedeljah je naravnost prepovedano, pri enem in tistem obedu mesene jedi in ribe zavživati. Vzrok te prepovedi je v tem, da kdor ribe jé, s tem očividno kaže, da mu postne jedi ne škodujejo, da tedaj polajšave ne potrebuje.

5. Vsi, kateri o polajšanih postnih dneih meso vživajo, so dolžni, vsak tak den, tedaj tudi ob sobotah med letom, pobožno in v duhu pokore moliti tri očenaše in češčenamarije in apostolsko vero v čast britkega trpljenja Gospoda našega Jezusa Krištusa.